

Zuzana Martiníková

Zuzana Martiníková se po dobu studia na FaVU výrazně profilovala jako nadaná a schopná malířka. V posledním období se pohybuje v tvůrčí oblasti, pro ni poměrně neobvyklé, což pokládám za odvážné a úctyhodné rozhodnutí.

Zuzana se rozhodla zpracovat jako téma malířskou tvorbu svého dědečka, a to poměrně neotřelým způsobem. Téma zpracovává na pomezí reinterpretace a fikce. Část dědova malířského díla, které jako autodidakt vytvořil, představuje ve vlastním kurátorském projektu. Jeho intence – pravděpodobně nijak hlouběji spojené s mystikou – jsou podány jako duchovní cvičení. Osobnost dědy se tak proměňuje do postavy beskydského zenového mistra.

Nezkreslený pohled na zenbuddhismus je pro Evropana těžce dosažitelný, ne-li nemožný. Proto se Zuzana logicky drží interpretace zenu zprostředkované západními dějinami modernistického umění nebo jednoduše čitelnými exotickými znaky. Vzniká neobvyklá kombinace nejrůznějších prvků západní a východní kultury propojených v nově zformovaném osobním mýtu ostravského malíře.

Považuji diplomovou práci Zuzany Martiníkové za zdařilou a přál bych si, aby neváhala po škole pokračovat v nastoupené dráze, ať už jako umělkyně nebo jako kurátorka.

Navržené hodnocení: A